

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

V. De libellis famosis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

veritatem agnoscentem sufficere omnibus debeat, nec ullius præterea confutatio requirenda sit, prædecessorum nostrorum præsertim sceleris recordat. Iulii Tertii, & Pauli Quarti vestigiis insistentes, motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac deliberatione matura, omnes & singulas facultates habendi & legendi libros Lutheranos, aut aliorum hæreticorum, seu de hæresi suspectos, omnibus tam clericis secularibus aut regularibus, quam laicis cujuscunque status, gradus, ordinis vel conditionis sint, etiam si Episcopali, vel Archiepiscopali, aut alia majori Ecclesiastica seu seculari dignitate præfulgeant, (Inquisitoribus & commissariis hæreticæ pravitatis à sede Apostolica deputatis, quoad eo officio fungentur, exceptis) à nobis aut quocunque prædecessorum nostrorum seu Apostolicæ sedis legatis, majorive poenitentiario vel quibuscunque aliis quibuscunque verborum formis & clausulis, etiam derogatoriis derogatoriis, irritantibusque, & aliis decretis quomodolibet etiam motu & scientia simili ad hoc tempus concessa, auctoritate Apostolica tenore præsentium revocamus, & pro revocatis & irritis, perinde ac si nunquam concessa fuissent, habemus, & haberi volumus. Inhibentes omnibus sub censuris, sententiis & poenis, tam à sacris canonibus, quam à sede Apostolica ad hoc tempus constitutis in eos, qui hujusmodi libros legant aut habeant, ne quis eorum posthac eis facultatibus uti, neve ullos omnino libros hujusmodi improbatos & prohibitos, aut in posterum à sede Apostolica, Inquisitoribusve hæreticæ pravitatis, aut locorum ordinariis improbari, prohiberi que contigerit, legere, habereve quacunque de causa audeat. Impressores & Bibliopolas, & alios, quicunque ejusmodi libros, habent, habuerintve (Inquisitoribus & commissariis iisdem duntaxat exceptis) monemus, & cuilibet eorum in virtute sanctæ obedientiæ, & sub poena incursum criminis hæresis, & aliis contra hæreticos à jure inflictis & irrogatis, tam Ecclesiasticis quam temporalibus sententiis, censuris, & poenis præcipimus, ac mandamus, ut eos libros intra 60. dies à die quo hæc litera publicata fuerint numerandos, quorum 20. pro primo, alios 20. pro secundo, reliquos 20. pro tertio ac peremptorio termino, & monitione canonica eis assignamus, Inquisitoribus hæreticæ pravitatis in civitatibus, in quibus illi libri sunt, tradant atque consignent.

TITVLVS V.
DE LIBELLIS FAMOSIS.

Pius Quintus.

Librorum famosorum auctores virulentissimis injuriis aliena fama clam detrahentes, & quævis publicaverint, dolore malo retinuerint, poenis iure constitutis subscribantur.

CAP. I.

Romani Pontificis providentia circumsperta ad ea sollicitudinis suæ partes potissimum convertit, per quæ inter singulos gregis ejusdem fideles, præsertim vero nobis & Romanæ Ecclesiæ subditos, pax & concordia consoventur, seditiones evitantur, scandalis obviatur, & animarum salus procuratur. Cum itaque iracundia sit perturbatio immanis, affectio dura, violenta potentia, cardium causa, calamitatis socia, jacturam concilians & dedecus, pecuniarum perniciis, atque perditionis origo, eaque potissimum ex injuriis verbo, vel scriptis, vel factis illatis nascatur: Nos qui non sine maxima mentis nostræ perturbatione sæpenuerò accepimus, quod licet tam per sacras leges, quam canonicas sanctiones, sub certis etiam gravissimis poenis prohibitum fuerit, ne quis famosum libellum componere audeat, & repertum sine domi, sive in publico, vel in quocunque loco, aut corrumpere, vel igne consumere teneatur, prius

quam alter inveniat, & nulli fateatur invenitum, de quo secus fecerit quasi auctor hujusmodi delicti, eorum poenis subiacet: nihilominus considerando, quod indices crescente malitia, quam plures iniquitatis filii, & reprobationis alumni, poenas prædictas parvipendentes, eoque variis fraudibus evitare satagentes, auli temeritate erubescunt variis modis nonnullos Principes & Prælatos nobiles, publicas & privatas personas variis inventis convitiis afficere, eorumque fama & honori detrimere sub quodam ficto colore quarundam literarum inter auctore scriptarum, nedum ab urbe nostra, sed etiam diversis provinciis, in quibus nedum ea que in utraque regione successerunt narrantur, sed etiam quæ futurum quodam eorum temerario judicio fore optinatur, adeo ut plerumque odia, inimicitia, seditiones, tum & homicidia perculsa oriantur, in divinx matrem offensam, animarum periculum, perniciosa operum exemplum, & scandalum plurimorum. Volentes præmissis quantum postulum obviare, considerantes atque quod plures poenarum gravitas quam Dei timoraret solet à voluntate delinquendi, & propterea tanto periculo occurrere volentes, ac tam nefarios præsumptivos facinorosos homines atrocibus poenis terroscere, ut auctus poenæ meta hujusmodi præsumptionis exeat, hoc perpetuæ & irrefragabilis constitutionis edicto poenis omnes tam temporales, quam Ecclesiasticas, in tali poenis periculum occurrere volentes, ac tam nefarios præsumptivos & promulgatas auctoritate Apostolica approbantes innovantes, ac ad omnes & singulos prædictos, quibus sub illis comprehensi non essent, extendentes, & innovantes, statuiimus & ordinamus, quod deinceps perpetuo futuris temporibus nemo cujusvis qualitatis, dignitatis etiam Ecclesiasticæ, status, gradus, ordinis, & prærogative fuerit, audeat nec presumat libellos famosos, nec literas monitiones, vulgo appellatas, Litteras de his, continentibus convitiis, injurias, vel famæ & honoris cuius læsionem, nec aliquam scripturam in qua de honoris successibus differatur, vel ea que eorum nobis vel aliis ad universales Ecclesiæ status regimen deputatis tractantur, revelentur, componere, dicere, scribere, exemplaria retinere, nec aliquo transmittere, nec à aliunde ab aliis provinciis, civitatibus, terris & locis ad eorum manus pervenerint, sed ita ut quod aliqui miles libelli, literæ, sive scripturæ, aliquid de his fecerint statim quod illos seu illas habuerint, antequam viti eorum manifestaverit, corrumpere, seu igni tradere, vel dilecto filio nostro Cardinali Rusticaccio consignare cogatur, sub poenis prædictis quas hic pro exemplis haberi volumus, ac aliis etiam gravioribus, etiam aliam supplicii, & confiscationis bonorum, facultatem qualiter fieri debet & personarum, arbitrio nostro intermissibiliter intelligendis, quibus poenis etiam eos ligare volumus, qui in hujusmodi libellis, literis, seu scripturis de aliquo obloquuti fuerint, alicujusque fama & honori, vera etiam ex primendo, detraxerint, ac ea que eorum nobis vel aliis supra secretò tractantur, revelaverint: ex hoc eodem animo deprehenditur pravus injuriandi & nocendi, atque ideo eos eadem poena teneri convenit. *Id. M. noch. de arb. jud. cent. 3. cap. 163.*

Gregorius XIII.

Infames sint & ad irremediabilem damnationem qui scripta et alia centumeliam componunt, & de rebus incertis & pergruis variis rumores spargunt.

CAP. II.

Est rerum humanarum insolentia, ut non vetera tantum vicia pertinaciter adven sus omnem legum sanctorum solertia m lætentur, & quamvis acerbis compunctis suppliciiis renascantur, sed nova etiam indices, & superbia seculis signota succrescant. Quo nos, pro injuriarum nobis divinitus munere, diligentius admitti par est, ut illa

